

רשב"י משבחה את התורה הקדושה

פָּתַח וְאָמַר, (משלי ה) אֵילַת אַהֲבִים וַיַּעַלֶּת חֵן דְּדִיהָ יִרְוּךָ

בְּכָל עֵת בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁגָּה תְּמִיד [קמ"ז] ואז פתח רשב"י ואמר

לבאר את מש"כ אילת אהבים וגו'. **אוֹרְיִיתָא אוֹרְיִיתָא, נְהִירוּ דְּכָל**

עַלְמִין, כַּמָּה יָמִין, וְנַחֲלִין, וּמְקוֹרִין, וּמְבוּעִין, מִתְּפִשְׁטֵי

מְנַךְ לְכָל סְטָרִין ואמר רשב"י תורה תורה את האור של כל העולמות כי כמה

ימים מצד המלכות וכמה נחלים מצד הו"ק וכמה מקורות מצד הבינה וכמה נביעות מצד

החכמה מתפשטים ממך לכל הצדדים (מק"מ). **מְנַךְ כְּלָא, עֲלָךְ קַיִימִי**

עַלְאִין וְתַתְּאִין, נְהִירוּ עֲלָאָה (בְּדָא) מְנַךְ נְפָקָא כי הכל הוא ממך

ועלייך עומדים העליונים והתחתונים כי בודאי האור העליון יוצא ממך. **אוֹרְיִיתָא**

אוֹרְיִיתָא, מַה אֵימָא לְנַבְּךָ, אֵילַת אַהֲבִים אַנְתְּ, וַיַּעַלֶּת

חֵן (גב"י) עֵילָא וְתַתָּא רְחִימִין דִּילָךְ. מָאן יִזְבִּי לִינְקָא מְנַךְ

בְּדָקָא יָאוּת תורה תורה מה אני יאמר בשבילך כי את אילת אהבים ויעלת חן ומי

יזכה לינוק ולהשיג ממך כראוי. **אוֹרְיִיתָא אוֹרְיִיתָא שְׁעִשׂוּעִים**

אור הרשב"י

תורה כדד? מה דד זה, כל זמן שהתינוק

ממשמש בו מוצא בו חלב – אף דברי תורה,

כל זמן שאדם הוגה בהן – מוצא בהן טעם.

באהבתה תשגה תמיד – כגון רבי אלעזר בן

פרת. אמרו עליו על רבי אלעזר שהיה יושב

ועוסק בתורה בשוק התחתון של ציפורי, וסדינו

מוטל בשוק העליון של ציפורי.

[קמ"ז] ובעירובין דף נד עמוד ב' איתא אמר רבי

שמואל בר נחמני: מאי דכתיב אילת אהבים

ויעלת חן וגו' למה נמשלו דברי תורה לאילת?

לומר לך: מה אילה רחמה צר, וחביבה על

בועלה כל שעה ושעה כשעה ראשונה – אף

דברי תורה חביבין על לומדיהן כל שעה ושעה

כשעה ראשונה. ויעלת חן – שמעלת חן על

לומדיה. דדיה ירוך בכל עת, למה נמשלו דברי

דְּמֵאֲרָךְ, מֵאֵן יִכִּיל לְגַלְאָהּ, וְלִמְיָמְר סְתָרִין וּגְנִיזוּן דִּילָךְ.
 תורה תורה את השעשועים של אדונך ומי יוכל לגלות ולומר את הסתרים הגנוזים שלך.
בְּכַה, וְאָעִיל רִישִׁיה בֵּין בְּרַבּוּי, וְנָשַׁק לְעַפְרָא ואז בכה רשב"י
 ושם את ראשו בין בירכיו ונשק את העפר.

רשב"י כתב את כל הסודות ששמע באותו לילה ועסק והגה בהם

אֲדַהְכִי חָמָא פְּמָה דִּיוֹקְנִין דְּחַבְרִיָּא סְחָרְנִיה. אָמְרוּ
 לִיה, לָא תִדְחַל בְּרִיה דִּיוֹחָאִי, לָא תִדְחַל
בוֹצִינָא קְדִישָׁא, כְּתוּב וְחֲדִי גּוֹ חֲדוּה דְּמֵאֲרָךְ ובין כך רשב"י

ראה מסביבו כמה דמויות של חכמים והם אמרו לו לא תפחד בן יוחאי לא תפחד המאור
 הקדוש כתוב את הדברים ששמעת ותשמח בשמחת אדונך. **כָּתַב כָּל אֵינוֹן**
מְלִין דְּשָׁמַע בְּהַהוּא לִילְיָא, וְלָעָא לֹזֵן, וְלָחַג לֹזֵן, וְלָא
אֲנָשִׁי מְלָה. וְהַהוּא שְׂרָגָא נְהִיר קַמִּיה פֶּל הַהוּא
לִילְיָא, עַד דְּאַתָּא עַפְרָא ואז כתב רשב"י את כל אלו הסודות שהוא שמע

באותו לילה והוא עסק בהם והגה בהם ולא שכח מהם דבר ואותו הנר שהיה מאיר לפניו
 היה דולק כל אותו הלילה עד שהגיע הבוקר. **כִּד אָתָּא עַפְרָא, זְקַף**
עֵינוּי, וְחָמָא חֵד נְהִירוֹ דְּחָוָה נְהִיר בְּרַקִּיעָא, מָאִידִךְ
עֵינוּי לְתַתָּא וכאשר הגיע הבוקר זקף רשב"י את עיניו וראה אור אחד שהיה מאיר
 ברקיע ואח"כ השפיל רשב"י את עיניו. **אַחֲדָר כְּמִלְקַדְמִין, וְחָמָא**
נְהִירוֹ בְּכָל רְקִיעַ, דְּנְהִיר וְסָלִיק בְּהַהוּא נְהִירוֹ דִּיוֹקְנָא

דְּבֵיתָא, בְּכַמְהָ צִיּוּרִין ואח"כ חזר לזוקפם כבתחילה והוא ראה אור המאיר בכל הרקיע והיה עולה בתוך אותו האור דמות ביה"ק בכמה מיני ציורים. הַדָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּלְפּוֹם רְגָעָא, אֲנִיזוּ הָהוּא נְהוּרָא ואז שמח רשב"י אולם לאחר רגע נגנז אותו האור.

שני שליחים הסבירו לרשב"י מהו האור שראה

אֲדַהְכִּי, הָא אֵינּוּן תִּרִין שְׁלִיחָן אֲתִיין. אֲשַׁבְּחוּהוּ רִישִׁיה בֵּין בְּרַבּוּי. אָמְרוּ לִיה שְׁלָמָא עֲלִיה דְּמַר, שְׁלָמָא לְמַאן דְּעֲלָאין וְתַתָּאין בְּעָאן לְאַקְדָּמָא לִיה שְׁלָם. קוּם ובין כך באו אליו אלו שני שליחים ומצאו את רשב"י שראשו היה בין בירכיו והם אמרו לו שלום עליך רבי שלום למי שהעליונים והתחתונים רוצים להקדים לו שלום קום ועמוד על רגליך. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַחֲדָא בְּהוּ. אָמְרוּ לִיה, וְלֹא חָמִית נִיחָא דְּרוּחָא דְּעַבְד לָךְ מְאָרְךְ, חָמִית נְהִירוּ דְּבֵיתָא בְּרַקִּיעָא ואז קם רשב"י ושמח בהם והם אמרו לו וכי לא ראית את הנחת רוח שעשה לך אדונך והאם ראית את האור של ביה"ק ברקיע. אָמַר לֹון חָמִינָא, אָמְרוּ לִיה בִּיה שְׁעָתָא, אַפִּיק תְּהוּמָא בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאַעֲבְרִיהָ קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בִּימָא רַבָּא, וּמְנַהֲרוּ דִּילִיהָ, תָּוָה נְהִיר בְּרַקִּיעָא השיב להם רשב"י שראיתי את זה האור ואז הם אמרו לו שבאותה שעה הוציא התהום מתוכו את ביה"ק העליון שהיה גנוז

בו, ואז העביר אותו הקב"ה בים הגדול, וזה האור שראית הוא היה האור שהתגלה כאשר הוא יצא ממהתהום ועי"כ הוא האיר ברקיע.

יש לשליחים סוד חדש לגלות לרשב"י

אָמְרוּ לַיהוָה, רַב מְתִיבֶתָא בְּעָא בְּשִׁלְמָךְ, וְהָא יָדַע דְּאַנְן שְׁלִיחֵן לְגַבְךָ. וְכַמָּה מַלְיִן חֲדָתִין עֲתִיקִין, אֶתְחַדְּשׁ בְּאוֹרֵייתָא בְּהָאֵי לִילֵיאָא והם אמרו לו שראש הישיבה דרש בשלומך והוא יודע שאנו שלוחים אליך והנה כמה סודות חדשים וישנים התחדשו בתורה בזה הלילה. **אָמַר לוֹן, בְּמָטוֹ מְנַיִכוֹ, אָמְרוּ חֵד מְלָה מְנַיִיהוּ** אמר להם רשב"י בבקשה מכם תאמרו לי דבר אחד מהסודות האלו. **אָמְרוּ, לֹא אֶתִייהִיב לָן רֵשׁוֹ לְמָאֵי דְאַתִּינָן לְגַבְךָ, אֲבַל מְלָה חֲדָתָא הוּא לְגַבְךָ הַשְׁתָּא** אמרו לו השליחים שלא ניתן לנו רשות לגלות לך אלא רק את הסודות שלשמם באנו אליך אולם יש לנו עכשיו סוד חדש לגלות לך.

אם לא מאירה אור הנשמה באדם שהוא עין השדה אז מייסרים אותו ועי"כ הוא יכנע ויאיר את אור נשמתו

פִּתַח רַב מְתִיבֶתָא וְאָמַר (בראשית יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וְגו' ואז אלו השליחים אמרו לו שראש הישיבה פתח ואמר לבאר את מש"כ ויאמר ה' אל אברם וגו', **דָּא בְּגִין דְּאֶתְנַהֲרָא בֵּיהּ נְהִירוּ כְּנֻוּנָא דָּא. מֵאֵן דְּלֹא זָכִי בְּאַתָּר דָּא, יְתֵךְ וַיִּנְטַל גְּרָמִיָּה לְאַתָּר אַחֲרָא, וַיִּזְכִּי בֵּיהּ** כי הנה דבר

הלימוד היומיומי